

меки, приятни за гледане и пипане. Има хора съ бъли коси, на които косъмътъ няма приятенъ бълъ цвѣтъ и на пипане е остьръ, твърдъ. Той няма акустика въ себе си.

Съвременните хора казватъ, че животътъ е сериозно нѣщо и не може да се живѣе, както и да е. Вѣрно е, че животътъ е сериозенъ, но сѫщевременно той е идеенъ и красивъ. Въ това сѫ съгласни всички разумни хора, както сѫ съгласни, когато предъ тѣхъ сложатъ добре сготвено ядене. Всички се нареждатъ около трапезата и казватъ, че навсѣкѫде сѫществува редъ и порядъкъ. Обаче, какво ще правите, ако предъ васъ сложатъ нѣтолко сѫда съ ядене, приготвено отъ нѣколко дена: въ единия сѫдъ — най-старо ядене, въ другия — по-прѣсно, а въ последния е сипано ядене, което току що е свалено отъ огъня. Каквото и да е положението на човѣка — царь, владика, или прости работникъ, всѣки ще протестира, ако му сипятъ ядене, готово отъ нѣколко дена насамъ. — Защо ще има протести? — Защото качеството на яденето не е еднакво, а сѫщевременно се прави разлика: на бедни и прости хора се сипва отъ старото ядене, а на богати и учени — отъ прѣсното. Различното качество на храната поражда недоволство между хората. Недоволството пѣкъ става причина за изгубване на акустиката на съзнанието имъ.

Въ живота има много случаи, при които човѣкъ лесно губи акустиката на своето съзна-